مورینیو : برای جنگ آماده‌ایم ۲۴

سایه سنگین هیدینک بر سر کومن . ۲۴

مصاحبه با لیلین تورام ۲۵

هان، از پرسپولیس به کامرون . . . ۲۶

عکس: فارس

با شماره یک جدید درباره احتمالات و ابهامات قفس توری

طالب‌لو : اصلاً برای خودم ناراحت نیستم

صدرا مهرابی : بعد از پنج سال تکراری در قفس توری، همه در انتظار ظهور یک شماره یک جدید هستند. نه اینکه بتوان از خیر روزهای خوب ابراهیم میرزاپور گذشت، نه، اما بالاخره نتیجه اعتماد و آن همه موقعیت‌ها و فرصت‌های سوخته می‌توانست شماره یک دوست‌داشتنی‌تری باشد، چیزی دندان‌گیرتر که روی خط دروازه باعث دلگرمی و قوت قلب ما شود. منظور احمد عابدزاده نیز نیست که شاید دیگر امیدی برای تولد دوباره‌اش باقی نمانده. ولی به هر حال میرزاپور هم هیچ وقت بالاتر و بالاتر نرفت. همان جا ماند تا به اندازه‌های ستاره شدن و بزرگی نرسد و مهمتر اینکه محبوب نباشد. . . و حالا نوبت وحید طالب‌لو است. اگر میرزاپور درست پنج سال قبل به واسطه حاشیه‌های تمام‌نشدنی پرویز برومند به شماره یک رسید، وحید موقعیت جدید را مدیون یکی دو فصل نسبتاً خوبی است که پشت سر گذاشته. بی‌حاشیه‌تر از همه و مطمئن‌تر از بقیه. با این همه نود دقیقه متوسط جلوی سوریه همه را به شک انداخته. آیا وحید انتخاب خوبی است؟ و آیا می‌توان به او اعتماد کرد؟ و جواب، فراز و نشیب همه این سال‌ها است. «به او فرصت بدهید. درست مثل خود میرزاپور.»

■■■

■روزنامه‌ها را دیدی؟

نه، چطور مگه؟

■میرزاپور گفته که با وحید نباید مثل من برخورد کنید.

خب، من تلاش خودم را کردم. درباره حرف‌های بقیه هم حرفی ندارم.

■از بازی راضی هستی؟

بازی خوبی بود. بچه‌ها فوتبال خوبی ارائه کردند، اما متاسفانه نتیجه اصلاً قابل توجه نبود. همه تا دقیقه ۸۸ که گل را نخورده بودیم، به‌به و چه‌چه می‌کردند، اما با یک گل همه چیز عوض می‌شود.

■خب، ترس حذف شدن وجود دارد.

من که این طوری فکر نمی‌کنم.

■یعنی برای بازی با کره استرس نداری؟

واقعاً نه. حتی بیشتر از قبل انگیزه دارم. تازه ما به غیر از کره یک‌بار دیگر با سوریه مسابقه می‌دهیم.

■و اگر حذف شدیم!؟

می‌دانید مشکل ما چیست؟ الان یک مربی ایرانی روی نیمکت تیم ملی نشسته و به همین دلیل همه انتظار دارند یک هفته‌ای تیم نتیجه بگیرد. اگر مربی ایرانی هم مثل خارجی‌ها قرارداد ببندد و تا آخر قراردادش فرصت کار کردن داشته باشد و حتی بتواند قرارداد را فسخ کند، این اتفاقات نمی‌افتد.

■بابت امیر قلعه‌نویی ناراحتی؟

به نظر من با توجه به تغییراتی که در کادر مدیریتی فدراسیون افتاده و نیز عوض شدن چهره تیم ملی و البته غیبت چند لژیونر، باید واقع‌بینانه به ماجرا نگاه کرد.

■درباره خودت چی؟

برای خودم ناراحت نیستم. من که از زیر تمرین در نرفتم و زیر باد کولر نخوابیدم که خودم را شماتت کنم.

■به هر حال روی گل اشتباه داشتی.

بله، اما از این اتفاقات می‌افتد. آدم که هر روز تصادف نمی‌کند، هر ده سال شاید یک‌بار تصادف کند. ولی واقعاً می‌گویم پیش وجدان خودم ناراحت نیستم. این اشتباه اول من نیست و آخری‌اش هم نخواهد بود.

■قبول، اما موقع بدی بود. بعد از چند سال پشت خط ماندن بالاخره انتظارها بیشتر بود.

خب، مگر من چند بازی ملی دارم؟ نهایتاً دو سه‌تا. اگر قرار است من دروازه‌بان تیم ملی باشم، پس باید روی من سرمایه‌گذاری شود. گذشته از این مگر چندتا اشتباه کردم؟ غیر از گل مورد دیگری هم بود؟

■جوزده شده بودی!؟

نه، من در استقلال همه بازی‌های بزرگ را بازی کرده‌ام و با تماشاچی هم بیگانه نیستم. روی گل هم فقط در محاسبه اشتباه کردم.

■یعنی می‌گویی استرس نداشتی؟ به هر حال طبیعی است که به تو هم مثل میرزاپور فرصت داده شود.

نه، به هیچ‌وجه. درست است که موقعیت تیم ملی و استقلال متفاوت است، اما من کاملاً عادی بودم.

■حالا چطور؟

نه، روحیه‌ام را از دست نمی‌دهم. اما به دو دلیل اعصابم خرد است. اول به‌خاطر آقای قلعه‌نویی که بنده خدا زیر فشار است و دومی هم مردم.

■فکر می‌کنی برای بازی با کره شانس داری؟

کارشناسان می‌گفتند من می‌توانستم در جام جهانی هم بازی کنم. حالا بازی با کره چقدر اهمیت دارد؟ من تلاش خودم را می‌کنم. در تمرینات این روزها رقابت خوبی وجود دارد.

■با قلعه‌نویی صحبت نکردی؟

نه، اما اخلاق امیرخان طوری است که اگر کسی تلاش کند، حقش را می‌دهد.

■فکر نمی‌کنی با توجه به انتقادات وارده کمی پا پس بکشد؟

ایشان خیلی تاوان جوان‌ها را داده. در خود استقلال چقدر من و جوان‌های تیم اشتباه کردیم؟ اما نتیجه چی شد؟ بعد از سه سال قهرمان شدیم. مطمئن باشید اگر آقای قلعه‌نویی ترسو بود به تیم ملی نمی‌رفت. آن هم در این موقعیت.

■اما حالا شانس تو کمی کمتر شده.

الان در تیم ملی رقابت داغی وجود دارد. هر سه نفر داریم سخت کار می‌کنیم. قطعاً میرزاپور هم شانس دارد. به هر حال با ۶۴ بازی ملی نمی‌توان به راحتی از خیرش گذشت. اما به عقیده من قبلاً فقط ما در صورتی می‌توانستیم بازی کنیم که میرزاپور یا مصدوم شود و یا اخراج ولی حالا شانس‌ها مساوی تقسیم شده.

■یعنی قبلاً رقابت واقعی نبوده؟

به هر حال سلیقه مربی این بود که از یک نفر استفاده شود.

■این عقیده فخرالدین بود یا خود برانکو؟

نمی‌دانم. این مسائل به من مربوط نمی‌شود. اما بگوویچ انصافاً تمرینات خوبی می‌داد. ولی زیاد به نقاط ضعف و قوت گلرها توجه نمی‌کرد.

■همین نکته کوچکی نیست؟

بله، اما آقای بابازاده در استقلال بعد از هر بازی روی اشتباهات ما کار می‌کردند.

■فکر می‌کنی چقدر زمان می‌خواهد تا به شرایط استقلال برسی؟

نگاه کنید، می‌خواهم یک نکته بگویم که شاید حتی به ضررم تمام شود. من کلاً در لیگ ۶۰ تا بازی هم نداشتم. ولی در این سه چهار ساله روند رو به جلویی داشتم. اما ما سعی می‌کنیم همیشه از آخر شروع کنیم. خب این درست نیست. این جوری نمی‌توان برداشت خوبی داشت.

■جواب سئوال را ندادی.

بازی با سوریه همه چیز را مشخص می‌کند. من پشت دفاع را جمع کردم. در جریان بازی بودم و با صادقی و حاج محمود و البته نیکبخت هماهنگی خوبی داشتم. تا لحظه گل هم روی همه توپ‌ها عکس‌العمل مناسبی داشتم. شاید اگر آن توپ هم گل نمی‌شد، روی ضربه ایستگاهی یا تک‌به‌تک گل می‌خوردم.

■به ترکیه نمی‌روی؟

نه، در تهران هستیم. صبح هم آقای قلعه‌نویی زنگ زد، گفت برویم سر تمرین تیم امید.

■ بوستانی :وحید سوپرمن نیست

مربی دروازه‌بانان تیم ملی معتقد است در صورتی که کادر فنی پیشین این تیم فرصت بازی در اختیار سایر دروازه‌بانان به غیر از میرزاپور قرار می‌داد اکنون تیم ملی ایران صاحب چندین دروازه‌بان قدرتمند می‌بود.

به گفته کریم بوستانی تیم ملی ایران برای این بازی به تازگی تشکیل شده بود و ما پس از دوازده روز بدنسازی کارهای تاکتیکی را شروع کردیم. بی‌تردید در این زمان نمی‌توان یک تیم را صددرصد برای مسابقه آماده کرد. با این وجود از نظر تاکتیکی عملکرد بدی نداشتیم و در صورتی که موقعیت‌هایمان به گل تبدیل می‌شد شاید سه یا چهار گل به حریف می‌زدیم.

وی افزود: گلی که تیم ایران دریافت کرد تنها به دلیل اشتباه دروازه‌بان نبود بلکه اشتباهات از میانه میدان آغاز شد. یک بازیکن توپ را از دست داد و سپس در پشت محوطه جریمه مجبور به خطا شد. دروازه‌بان توپ را به کرنر فرستاد اما بر روی ضربه کرنر در شرایطی که در منطقه جریمه یارگیری شدیدی باید وجود داشته باشد و در حالی که دو مدافع با مهاجم سوریه‌ای حرکت می‌کردند بازیکن تیم سوریه موفق‌تر بود و توانست ضربه سر را بزند.

بوستانی یادآور شد: خروج طالب‌لو از دروازه اشتباه بود چرا که این توپ برای او نبود اما این موضوع که تیم ایران بر روی توپ‌هایی که به تیر دوم ارسال می‌شود ضعف دارد را قبول ندارم چرا که ما بر روی این موضوع کاملاً کار کرده بودیم و پیش از این ضربه نیز چند فرصت کرنر و خطای مشابه نصیب سوریه شد که مدافعان و دروازه‌بان ما اجازه استفاده از آن را ندادند، در واقع گلی که ایران دریافت کرد جزء اتفاقات فوتبال بود.

مربی دروازه‌بانان تیم ملی خاطرنشان کرد: فرصت کم آماده‌سازی، دیر آمدن لژیونرها و از دست دادن موقعیت‌های گلزنی عواملی بود که دست به دست هم داد تا این بازی را با پیروزی پشت‌سر نگذاریم. در صورتی که رسول خطیبی فرصت‌های خود را گل می‌کرد می‌توانستیم سوریه را شکست دهیم.

بوستانی در مورد بازی با کره جنوبی نیز خاطرنشان کرد: نگرانی چندانی وجود ندارد. طبق سوابق فوتبال ایران تیم ملی ما همواره در برابر تیم‌های بزرگ بهتر کار کرده است و تصور می‌کنم با دست پر از کره و سوریه بازمی‌گردیم. در بازی تهران، سوریه دفاع می‌کرد و توانست با یک بازی فیزیکی نتیجه مورد نظر خود را بگیرد اما در کره این تیم به ما حمله می‌کند و می‌توانیم بهتر فوتبال بازی کنیم.

بوستانی همچنین گفت: طالب‌لو یک دروازه‌بان جوان است و در یکی از نخستین بازی‌های ملی‌اش همانطور که برای بسیاری از دروازه‌بانان اتفاق می‌افتد اشتباهی داشت. بی‌تردید نباید انتظار داشته باشیم که طالب‌لو یک روزه به سوپرمن تبدیل شود. این بازیکن نیاز به تجربه دارد. ابراهیم میرزاپور نیز پس از چهار سال حضور مداوم در تیم ملی صاحب تجربه بالایی شده است و بی‌تردید نباید با یک بازی این دروازه‌بان جوان را مورد انتقاد قرار داد.

وی افزود: در واقع انتقاد به کادر فنی گذشته تیم ملی وارد است که از این بازیکنان استفاده نکردند. کادر فنی گذشته حتی در بازی‌های دوستانه و تدارکاتی معمولی نیز میرزاپور را در درون دروازه قرار می‌داد. زمانی که ما در بعضی از بازی‌ها حریفان را با بیش از هفده گل شکست می‌دادیم نیز میرزاپور درون دروازه بود و این ترس کادر فنی گذشته سبب شد تا دروازه‌بانان ما اکنون صاحب تجربه نباشند.

وی افزود: گزینه من برای بازی با سوریه طالب‌لو و رودباریان بودند اما نظر اول من طالب‌لو بود و اکنون نیز از این نظر دفاع می‌کنم.

بوستانی در مورد استفاده از ابراهیم میرزاپور نیز خاطر نشان کرد: در صورتی که میرزاپور تا زمان بازی با کره جنوبی به شرایط ایده‌آل برسد از وی استفاده می‌کنیم، در هر صورت بهترین و آماده‌ترین گزینه در روز بازی با کره درون دروازه ایران می‌ایستد.

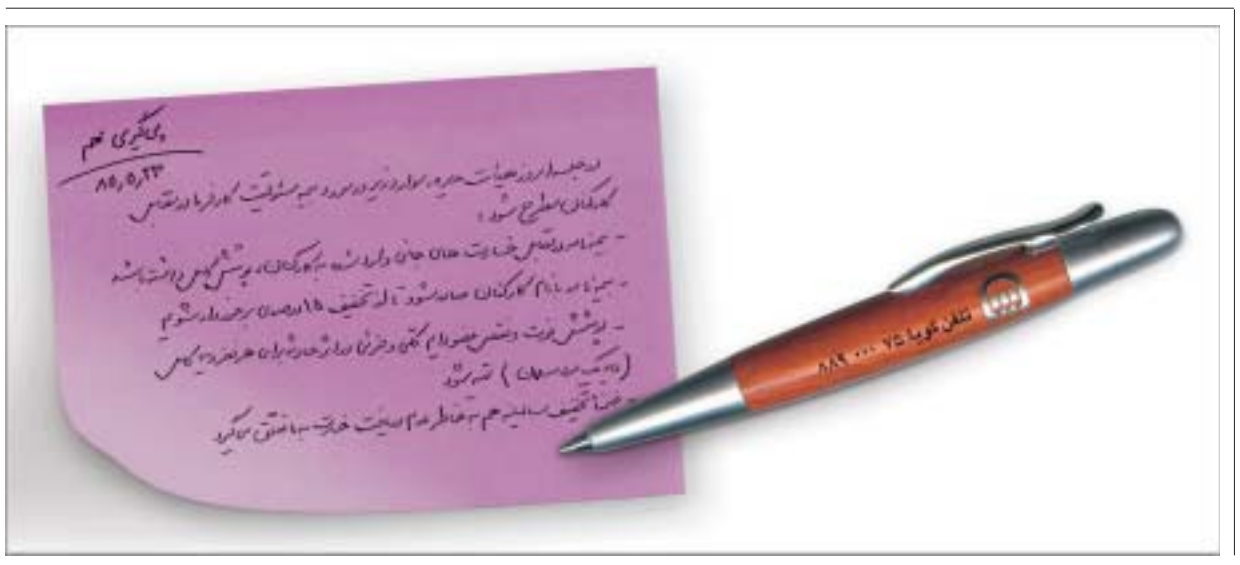

دقیقه صفر

اشتباه تاکتیکی در برابر کره

روزهای سختی پیش روی تیم ملی است. ظاهراً این موضوع را باید کاملاً جدی تلقی کرد. قرار بود بازی ایران و سوریه آفتاب دل‌انگیزی باشد بر آب و هوای توفانی فوتبال ما که نشد. قرار بود که تیم ملی تحت هر شرایطی از این بازی با دست پر و سه امتیاز بیرون بیاید که نشد.

اگر تیم ملی موفق به شکست سوریه می‌شد، فرصت خوبی پیش می‌آمد که همه به کارهای عقب‌افتاده و مسکوت مانده برسند که آن هم البته نخواهد شد. حالا دوباره هم و غم فدراسیون رویارویی با کره است تا تحت هر شرایطی آبروی فوتبال ایران حفظ شود و دردسری به دردسرها اضافه نشود. اما با نتیجه تساوی در برابر سوریه، تیمی که از پیش‌باخته تلقی می‌شد حالا اوضاع کمی فرق می‌کند. فضای پیرامونی فدراسیون فوتبال و سران آن همچنان بر مدار استرس و اضطراب باقی مانده است و این موضوع مانع از پرداختن به امور جاری مثل ضبط و ربط لیگ، فعال کردن کمیته‌های بی‌سرپرست و جمع‌آوری بودجه برای رتق و فتق امور خواهد شد. حالا افکار داریوش مصطفوی و امیر قلعه‌نویی و کادر فنی معطوف به برنامه‌ریزی و اجرای اردوی مناسب برای رویارویی با کره جنوبی خواهد بود. شاید در همین راستاست که برنامه‌های متفاوتی با گذشته هم پیش روی کادر فنی قرار می‌گیرد. خبر رسیده که قرار است تیم ملی شش روز در کره جنوبی اردو بزند و بعد به میدان برود. چنین برنامه‌ریزی و طرحی برای تیم ملی آن هم در شرایطی که برگزاری چنین اردوهایی در گذشته امتحان شده و جواب نگرفته خیلی عجیب به نظر می‌رسد. تیم ملی در شرایطی در چنین برنامه آماده‌سازی‌ای قرار گرفته که چنین شرایطی را در بحرین و پیش از بازی حساس برای صعود به جام جهانی ۲۰۰۲ پشت سر گذاشت و نهایتاً شکست تلخی را متحمل شد. اصولاً تجربه ثابت کرده که تیم ملی در اردوهای طویل‌المدت کشور مقصد موفق نبوده است اما به نظر نمی‌آید که کادر فنی تیم ملی بدون در نظر گرفتن این تجربیات چنین برنامه‌ای را طراحی کرده باشد.

نکته مهم اینجا است که علی‌القاعده تساوی در برابر سوریه تمرکز فدراسیون و کادر فنی را از بین برده و آنها را به واکنش‌های احساسی واداشته است.

چنین واکنش‌های احساسی و دور از منطقی در میان گفته‌های تعدادی از اعضای کادر فنی و سران فدراسیون هم دیده می‌شود. این جمله مرتباً در بین حرف‌های اهالی تیم ملی شنیده می‌شود که بازیکنان با هم هماهنگ نشده‌اند و تیم جدیداً شکل گرفته است. به‌نظر می‌آید که چنین اظهارنظری بیشتر به توجیه عملکرد ضعیف تیم ملی شباهت داشته باشد. با نگاهی به بازیکنان تیم ملی در بازی با سوریه کاملاً آشکار می‌شود که بیشتر بازیکنان ماه‌ها است که در اردوی آمادگی تیم ملی آن هم برای جام جهانی به سر برده‌اند و قطعاً به خصوصیات فنی و اخلاقی و رفتاری هم آشنا شده‌اند. تیمی که پس از چند ماه در کنار هم بودن همچنان از انسجام و هماهنگی دور باشد هرگز به این هدف نخواهد رسید. مگر تیم‌های دیگر دنیا هم دستخوش تحولات و تغییراتی از این دست نمی‌شوند، پس چطور است که شاکله تیم ملی حفظ می‌شود و اساس کار آنها تغییری نمی‌یابد. به‌عنوان یک ناظر باید بگوییم که مشکل تیم ملی در برابر سوریه بیشتر به خستگی و دلزدگی بازیکنان از فوتبال شباهت داشت که ظاهراً دلیل آن را هم باید در تمرینات خاص بدنسازی آقای کماسی جست‌وجو کرد.

بسیاری از بازیکنانی که تجربه همکاری با کماسی را داشته‌اند ضمن احترام به کسوت و دانش او معتقدند که دیگر دوران دویدن‌های مکرر در فوتبال تمام شده و حالا همه با توپ بدنسازی می‌کنند.

به هر صورت روزها به سرعت برق و باد می‌گذرند و موعد بازی با کره جنوبی فرامی‌رسد. ای کاش کادر فنی تیم ملی و سران فدراسیون بپذیرند که بهتر است بیشتر به بازی برگشت به سوریه فکر کنند تا بازی‌های رفت و برگشت ایران و کره جنوبی.

دلپذیرترین شکل تیم‌های صعودکننده از گروه B این است که ایران و کره به جام ملت‌ها راه پیدا کنند. بنابراین سوریه بیشتر حریف ما است تا کره جنوبی.